

Hälsning

från Församlingsfakulteten nr 4, sept 2009

Ny rektor på Församlingsfakulteten

Johannes Hellberg, 34 år, tillträdde 1 augusti som Församlingsfakultetens nye rektor. Vem är han? *Hälsning* har ställt några frågor.

När kom du första gång i kontakt med Församlingsfakulteten, Johannes?

– För de flesta av mina gymnasiekamrater var Lund det självklara förstavalet som universitetsstad. Jag funderade på en utbildning till civilingenjör i väg- och vatten. Samtidigt var jag övertygad om en kallelse att verka som förkunnare eller ungdomsledare. I de sammanhangen jag växt upp är frivilligarbete det normala, så jag tänkte försörja mig genom ett vanligt arbete.

Men då gymnasietiden gick mot sitt slut fick jag höra att Församlingsfakulteten startat i Göteborg. Det visade sig att en av mina vänner från ungdomsgruppen läste teologi i Göteborg och hade fått läsplats på FFG. Han förmedlade kontakten, så att jag fick information hemskickad.

Församlingsfakulteten var avgörande för mitt studieval. Vid den tiden hade FFG ingen egen utbildning, men studenter som läste teologi på universitet fick stöd där, med föreläsningar som utgick ifrån att Bibeln är Guds Ord! Hade inte FFG funnits, hade jag

Johannes Hellberg och dotter Eda

Fortsätter på sidan 4

Välkommen i höst! s. 6 Prof. Bauckham inbjuden till FFG s. 8

Vision och verklighet

För Hälsnings trogna läsare torde det stå klart att Församlingsfakultetens arbete vuxit fram och utvecklats i linje med visioner från förra sekelskiftet. Vi bär med oss en vision om en från staten fri teologisk utbildningsinstitution på Bibelns och den evangelisk-lutherska bekännelsens grund. Vi lever i en verklighet med krafter som vill tvinga bort tron från det offentliga rummet. Just här har Församlingsfakulteten sin kallelse och sitt existensberättigande.

Det är i huvudsak kyrkan som genom historien har startat skolor och utbildningar. Det är kyrkan som grundlagt universiteten i Europa. Dessa har allt eftersom tagits över av stat, kommun och andra sekulära instanser. Detta säger något viktigt om den kristna tron. Den som tror har något att undersöka. Det skapar en drivkraft som den konsekvente agnostikern knappast kan konkurrera med. Den kristna tron ger mening åt kunskapssökandet!

Därför står Peter Isaac Béens utbildningsstiftelse i en tradition som sträcker sig långt bakom den tid som stiftelsen funnits. Kyrkan ger inte upp sin strävan att utbilda och rusta människor för evangeliets skull. Möjligheterna för dessa skolor och akademier har skiftat kraftigt genom historien, men kvar står engagemanget.

Låt mig skissa på visionen för Församlingsfakulteten med hjälp av nyckelorden *akademi – kyrka*. Det står klart för oss på Församlingsfakulteten att det är en akademisk institution vi vill bygga.

Den kristna tron gör kunskapssökande meningsfullt i allmänhet – vad gäller då inte för teologiskt kunskapssökande! Kyrkans behov av präster, själavårdare och predikanter skapar behovet av teologisk utbildning. Kyrkan måste därför i varje tid se till att det finns sammanhang där hon kan få sina tjänare utbildade. Utbildning kräver kunskap hos lärarna, och kunskap erövrar inte minst genom forskning. Den teologiska forskningen och reflektionen behöver därför levandegöras i stimulerande miljöer så att kunskapen och färdigheterna inte går förlorade.

Frågan kommer sist och slutligen att handla om på vilket sätt kyrkan anser att utbildningen av kyrkans tjänare ska gå till. I Europa har vi varit bortskämda med att samhället har tillhandahållit resurser på universitet och högskolor. Så är det inte i hela världen. (I och för sig kan man fråga sig varför samhället inte skulle stödja utbildning till kyrkliga tjänster. Staten investerar årligen stora belopp i utbildningar vars studenter får arbete i vinstdrivande företag. Alla dessa är inte lika samhällsnyttiga. Om man menar att staten inte bör

stödja konfessionella utbildningar till kyrkliga yrken, måste man motivera varför dessa yrken är mindre samhällsnyttiga än t.ex. ingenjörer.)

I ett kristet sammanhang bör den teologiska utbildningen bedrivas, av flera skäl. Dels handlar det om kunskapens innehåll. Det är numera allmänt känt att de som prästvigs i Svenska kyrkan idag har generande dåliga kunskaper i trons innehåll. En kyrkans tjänare behöver djupare kunskaper i den kristna tron än i allmän religionsvetenskap. Men från högskoleverkets sida ifrågasätter man utbildningar med tyngdpunkt på kristen teologi. I det läget måste kyrkan agera!

Ett annat skäl är, vilket framgår av Bologna-processen, att en bra teologisk utbildning varvar teori och praktik. Då är det viktigt att studierna relaterar till det yrkesliv som väntar efter utbildningen, annars hjälper den föga. En utbildning som förberedelse för ett konfessionellt yrke måste därmed innehålla konfessionella inslag, om man ska ta tillvara Bologna-processens intentioner. Hur detta ska lösas med nuvarande svenska lagstiftning är en gåta.

Att bedriva teologisk utbildning i en kristen miljö är på inget sätt en flykt. Eftersom teologistudiet innebär en medveten reflektion över tro – liv, bidrar miljön till lärandet. En fruktbar teologisk utbildning befinner sig i spänningsfältet mellan den kristna traditionen och samtidens utmaningar. Man kan förvisso frestas att ibland dra sig tillbaka från exponeringen i ett sekulariserat samhälle och ägna sig åt studier i en sluten tillvaro. Sådana ghettoiserande tendenser utgör ofta en frestelse men är absolut ingen självklar utveckling.

Å andra sidan kan en utbildning lägga så stor vikt vid samtidens religiösa uttryck att den kristna traditionens plats försummas. Då blir studenterna ofta goda religionsvetare i sin samtid, men förbereds inte längre för kyrklig tjänst.

Det är just den dynamiska spänningen mellan den kristna tron och omvärlden som skapar ett lärandeklimat värt namnet. Där kan de svåra frågorna bearbetas i en trygg miljö. Där kan personer växa, andligt och socialt. Där kan framtidens tjänare i kyrkan förbereda sig.

”Och det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtro åt pålitliga människor, som i sin tur skall bli utrustade att undervisa andra” (2 Tim. 2:2).

Johanns Hellberg
rektor

”Det är i huvudsak kyrkan som genom historien har startat skolor och utbildningar.”

Den förkastade stenen som blev en hörnsten

”Den sten som byggnadsmännen kastade bort har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, underbart är det i våra ögon. Detta är den dag som Herren har gjort” (Ps. 118:22, 23).

Den profetiskt utrustade författaren till Psaltaren 118 står med i raden av profeter, som profeterat om vår Frälsare. Jesus själv pekar på denna profetia vid ett av sina sista möten med överstepräster och fariséerna, innan han togs till fånga (Matt. 21:42f). När Petrus och Johannes stod inför Stora rådet efter det att den lame mannen vid Sköna porten hade botats, så pekar Petrus på hur detta ord gått i uppfyllelse när Jesus blev dömd till döden av ”byggnadsarbetarna”.

Den som Gud sänder i världen med uppdrag att tala hans ord, blir oftast förkastad. Det räknas för ”dårskap”. Men Gud utväljer ”dårskapen”, det som föraktas, inte därför att det verkligen är dårskap. Men i den värld, som vänt Gud ryggen, räknas det verkligen goda ofta som inget värt. Det är en huvudregel genom hela Kyrkans historia.

”Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom”, skriver Johannes om Jesus i prologen (Joh. 1:11). Han förkastades. Men i uppståndelsen från de döda har Gud gjort honom till hörnsten i den kyrka, som är Guds underbara skapelse. Hörnstenen var en byggnads viktigaste sten och placerades i hörnet mellan två väggar och band samman dem. Den kunde också kallas för grundsten. Men även byggnadens slutsten kunde kallas för hörnsten. Jesus är på en gång sin kyrkas början och ”fullbordare”. (Ill. Bibelllexikon)

Ett avgörande tillfälle i Guds kyrkas grundläggningshistoria var Petrus predikan i hedningen Kornelius hus. Där slutar Petrus sin predikan med dessa ord: ”Och han befallde oss att predika för folket och vittna om att han är den som Gud har bestämt till domare över levande och döda. Om honom vittnar alla profeterna, att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom hans namn” (Apg. 10:42, 43). Petrus visste att allt vad profeterna hade talat om den kommande Messias hade sin uppfyllelse i honom, vars uppståndelse han kunde vittna om.

Det blir de stora överraskningarnas dag, när den förkastade träder fram för att döma alla levande och döda, som då uppstår ur sina gravar. Då tystnar alla ”bort med honom”. Då måste de, som säger ”Gud finns nog inte”, erkänna sitt misstag. Då måste alla egenrättfärdiga, som står där i ”egna kläder”, inse att Kristi apostlar ägde sanningen. Oåterkalleligt delas mänskligheten – somliga går bort till evigt straff och andra går in i Faderns ”många boningar”. Den dagen blir det också kristallklart för alla, att det som är Kyrkans stora skatt – syndernas förlåtelse genom hans namn – varit det verkligen goda budskapet.

”Underbart är det i våra ögon!” profeterar psalmisten. Det underbara är detta: ”Om honom vittnar alla profeterna, att var och en som tror på honom får syndernas förlåtelse genom

Wälsning 4-2009

hans namn.” Skulden är människans djupaste problem. Utan lösning på den väntar bara domen. Därför är syndernas förlåtelse så underbart! Genom honom som blev förkastad till döden på korset har syndernas förlåtelse vunnits åt alla. Detta skall predikas för alla. Och den som tror på honom får syndernas förlåtelse.

”*Detta är den dag som Herren har gjort.*” I århundraden hade de fromma i Israel prisat Gud med de orden. De levde i ljuset av att profetian skulle gå i uppfyllelse och ägde genom löftet redan välsignelsen. Dagen då Jesus uppstod kunde man i särskild mening säga: ”Detta är den dag som Herren har gjort. Låt oss på den fröjdas och vara glada.” Men hela den tid som varar därifrån tills Herren kommer i härlighet är den ”frälsningens dag”, som Paulus talar om: ”Se, nu är den rätta tiden, nu är frälsningen dag” (2 Kor. 6:2). Det handlar om hela den tid, då evangeliet om Jesus som hörnsten predikas för jordens alla fyra ”hörn”. Också just nu för den som läser dessa rader.

Herre, vi prisar och tackar Dig, för att Du är Din kyrkas hörnsten och för att Du har förlåtit mig alla mina synder. Tack för att jag får vänta Din ankomst med glädje, renad i Ditt blod. Också denna dag har Du gjort för att jag skall få tacka och prisa Dig. Jag ber med Din kyrka att Ditt evangelium genom Dina sändebud får gå ut till hela världen. Låt Din Ande kalla på många till att i Dig få ett hopp för evigheten, ett hopp som är grundat i Dig. Amen.

Bengt Birgersson

valt att studera till civilingenjör. Nu blev det istället teologi på Göteborgs universitet och mycket tid på FFG.

När jag i augusti letat mig fram till fakulteten, som på den tiden låg på Vallgatan, blev jag välkomnad av dåvarande studieledaren Torbjörn Johansson som visade mig runt i lokalerna och gav mig läsplats. Föreståndaren Bengt Birgersson hälsade på mig och vi åt lunch i ”valvet”. Jag fick ett mycket varmt välkomnande!

När började du arbeta här?

– Det första arbetet mot ersättning var en lektion i Gamla testamentet för studenterna som påbörjat sina studier året efter mig. Det var ganska vågat av FFG att be mig om det!

Ja, därefter rullade det på med några timmars undervisning per termin i GT och så småningom hebreiska. I samband med att FFG flyttade till Södra vägen arbetade jag också i biblioteket. Hösten 1998 fick jag tillsvidareanställning på halvtid som informationssekreterare och bibliotekarie. Därefter har tjänsten varierat i omfattning och inriktning. På senare år har det handlat mycket om studieadministration och ackrediteringsfrågor.

Var har du din bakgrund?

– På sätt och vis är jag en ganska rotlös människa om man ser till platser. Mina föräldrar var missionärer för *Evangelisk Luthersk Mission – Bibeltrogna vänner* (ELM-BV), först i Etiopien och några år senare i Kenya. Därför har vi som familj flyttat många gånger. Att vara missionärsbarn är lite speciellt och känslor av utanförskap är ganska vanliga. Som missionärsfamilj kan man bli ganska isolerad och skolundervisningen blir annorlunda. Jag var ensam i klassen under fyra år av grundskolan. Att sedan anpassa sig till klassundervisning med grupparbete var inte helt enkelt.

Den plats som, förutom Göteborg, ändå känns mest som hemma är Örkelljunga i Skåne där vi bodde under tonårstiden. I missionsföreningen i Örkelljunga fick jag möjlighet att ta ansvar och utvecklas i en trygg miljö med bedjande människor omkring oss. Vi ungdomar fick väldigt fria händer i fråga om ungdomsgruppen med programplanering och utfärder över flera dagar, ofta utan vuxna ledare. När jag gick på gymnasiet var vi inte sällan 60 ungdomar i missionshuset en vanlig fredagskväll.

Konfirmationslägret på Strandhem utanför Örkelljunga ledde mig till ett ökat intresse för kristna böcker. Jag började samla och kom bl.a. över den gamle missionsprästen Peter Fjellstedts bibelverk. Och som tack för praktisk hjälp på ett läger fick jag boken *Stengrunden* av Bo Giertz. Den läste jag med förtjusning och sprang under högstadiet på antikvariat på jakt efter fler titlar av honom.

På gymnasiet engagerade jag mig i rastandaktsgruppen Credo och var ordförande där under sista året.

Avgörande betydelse för mina studier fick också min praktik i Slätthögs och Mistelås församlingar sommaren 1995. Med Christian Braw som handledare leddes jag in i ett pastoralt och teologiskt tänkande som jag inte vill vara utan.

Vad händer i livet utanför fakulteten?

– Jag lever med min familj, hustru och tre barn. Vi bor i en mindre villa i Göteborg som vi renoverat själva. Villan har slukat många timmar de senaste sex åren. När vi flyttade in samsades kök, vardagsrum och ett sovrum på 46 kvadratmeter. Nu har vi badrum, sovrum och ordentlig matplats. Men arbetet med huset pågår fortfarande vid sidan om.

En del tid har jag använt till att predika. Jag är nämligen kallad som predikant inom ELM-BV. Men Göteborg ligger långt från de flesta föreningar i rörelsen, så varje predikan innebär långa resor. Därför orkar jag inte predika så ofta.

Jag har också ideellt engagemang i *Kyrklig samling kring bibeln och bekännelsen* där jag är ersättare i styrelsen. I de sammanhangen har jag lärt mig mycket om Svenska kyrkan, dess identitet, historia och numera också stora problem. Utöver det är jag också med i styrelsen för *Frimodig kyrka*.

Som lärare på FFG har du Gamla testamentet som teologiska profil. Varför just GT?

– Jag har med mig ett stort bibelintresse från barnåren. Jag har haft förmånen att få gedigen bibelundervisning i hemmet, i söndagsskola och i kristen lägerverksamhet.

Då jag påbörjade studierna vid Göteborgs universitet ökade mitt intresse för Gamla testamentet. Inte minst blev jag fascinerad av historien under Gamla testamentets tid. Jag hade en skicklig pedagog som lärare, och det hjälpte till.

Tillsammans med mitt eget intresse bidrog också Bengt Birgersson genom att konkret fråga om jag inte kunde fördjupa mig i Gamla testamentet för att undervisa här.

Gamla testamentet är fascinerande. Det innehåller så många olika slags bibelböcker, med människoliv och roller man kan identifiera sig med. Dessutom är hebreiska ett roligt språk som vidgar tanken för mig som västerlänning...

Hälsning önskar Johannes Guds nåd och fasthet som fortsatt lärare i GT och det nya, viktiga uppdraget som rektor för Församlingsfakulteten: ”Håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus. Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning” (2 Tim. 3:14–16).

Daniel Brandt

Certifikat

När Församlingsfakulteten startade sitt arbete 1993 hade grundarna en tydlig vision om att i Göteborg kunna ge en gedigen teologisk utbildning, grundad på Bibeln och den evangelisk-lutherska bekännelsen.

Efter några år började de personer som då stod i fakultetens ledning att mer medvetet sträva efter en akademisk ackreditering (examensrätt). I och med att en heltidsutbildning drog igång hösten 2000, blev ackrediteringen en prioriterad fråga. Mycket tid och arbete har lagts ner i detta!

Och nu i våras kom bekräftelsen – FFG har av *European Evangelical Accrediting Association* tillerkänts rätt att utfärda

examina till de studenter som med godkänt resultat avslutat den ettåriga resp. den treåriga linjen. (Examensrätt för den tvååriga diakonala utbildningen är under utredning och förhoppningsvis en realitet nästa år.)

Beslutet om examensrätt blev klart i våras. Så småningom kom också det officiella intyget. Här får våra läsare ta del av intyget – de som besöker våra lokaler får gärna studera det i original, upphängt på en vägg!

Vi hoppas att alla våra läsare delar vår glädje över ackrediteringen!

Rune Imberg

Wälsning 4-2009

Varmt välkommen till höstens planerade arrangemang på Församlingsfakulteten!

Fakultetens dag 12 september

- 09.00 Inledning, morgonbön
09.15 Torbjörn Johansson: *Barockens blomstrande psalmdiktning – teologi och innerlighet*
10.00 Björn Fyrlund: *Att handla och leva rätt enligt J.O. Wallin*
10.45 Kaffe
11.30 Rune Imberg: *Den kända Lina Sandell – och den okända*
12.15 Henrik Tobin: *Psalmen som ett möte med Guds skönhet*
13.00 Avslutning

Kurs i troslära och bibelkunskap Höstterminen 2009

- Lärare:** Bengt Birgersson (BB), Timo Laato (TL)
Tid: Lördagar 10.00–12.30
Plats: FFG:s föreläsningssal, Södra vägen 61
- Datum:** 12 sept. Fakultetens dag, se separat annons
26 sept. TL Jesus från Nasaret i historisk belysning
10 okt. TL Kristusbekännelser i urkyrkan
24 okt. Missionsdag, se separat annons
6–7 nov. Bibeldagar, se separat annons
5 dec. BB Hesekiel

Med reservation för ändringar. Dessa meddelas till dem som anmält sig till kursen. Kursanmälan sker i samband med Fakultetens dag den 12 sept.

Med anledning av biskop Bertil Envalles 100-årsdag, som infaller den 29 oktober, har Församlingsfakulteten glädjen att inbjuda till en

Missionsdag

fredagen den 23 oktober

på Församlingsfakulteten, Södra vägen 61

- 15.00 Inledning, utbildningssekr. Bengt Birgersson
15.15 *Svenska missionsbiskopar under 100 år*, forskningschef Rune Imberg
15.50 Kaffe
16.30 *Biskop Bertil Envalles missionsstrategi i Malaysia*, komminister Anders Stenbäck
17.30 Avslutning, rektor Johannes Hellberg

Dagen ordnas i samarr. med *Föreningen för teologi och församling i Göteborgs stift*.

P.S. Ett separat arrangemang med anledning av Biskop Envalles 100-årsdag kommer att äga rum på *Lärjungagården i Torestorp*, lördagen den 24 oktober. För mer information, kontakta Lärjungagården, tel. 0320-55840.

Bibeldagar

6–7 november

The Faith in Jesus Christ and the Quest for the Historical Jesus, Prof. Reinhard Slenczka

The Authenticity of apostolic eye-witness in the New Testament, Prof. Richard Bauckham

Who was the Beloved Disciple?, Prof. Richard Bauckham

Jesus er Herren. Nogle aspekter af Kyrios-kristologien hos Paulus, Prof. Peter V. Legarth

Den minnesvärda historien. Om vägen från den historiske Jesus till trons Kristus, Prof. Samuel Byrskog

Ödmjukhet och anspråk – om kristologin hos Jesus, Prof. Bengt Holmberg

Jesus som Herre & den judiska monoteismen, Lektor Timo Laato

Jesus i Markus, Doktorand Daniel Johansson

Mer information väntas i nästa *Hälsning*. Se även www.ffg.se

Öppna mina ögon, så att jag ser undren i din undervisning. Ps 119:18

Din muns undervisning är bättre för mig än tusentals stycken guld och silver. Ps 119:72

Kära vänner!

Under det nya läsåret, 2009–2010, står vi inför många spännande utmaningar. Vi räknar med att ha fler studenter i huset än tidigare! Det verkar som att vi kommer att ha vår största grupp någonsin av *TU 2-studenter*, däribland några som går vår diakonala utbildning, som nu ges för första gången.

Bibelskola Göteborg ser också ut att få sin största grupp studenter hittills. Större delen av tiden kommer de att bedriva sina studier i fakultetens lokaler, och de flesta lärarna kommer också från FFG.

Till detta kommer sedan ett antal universitetsstudenter som sitter och läser hos oss, samt ytterligare ett antal personer som utnyttjar våra faciliteter.

Detta innebär att vi snart slår i taket vad gäller lokalerna. De kommer att utnyttjas till max!

Tyvärr medför detta också, att våra ekonomiska behov ökar.

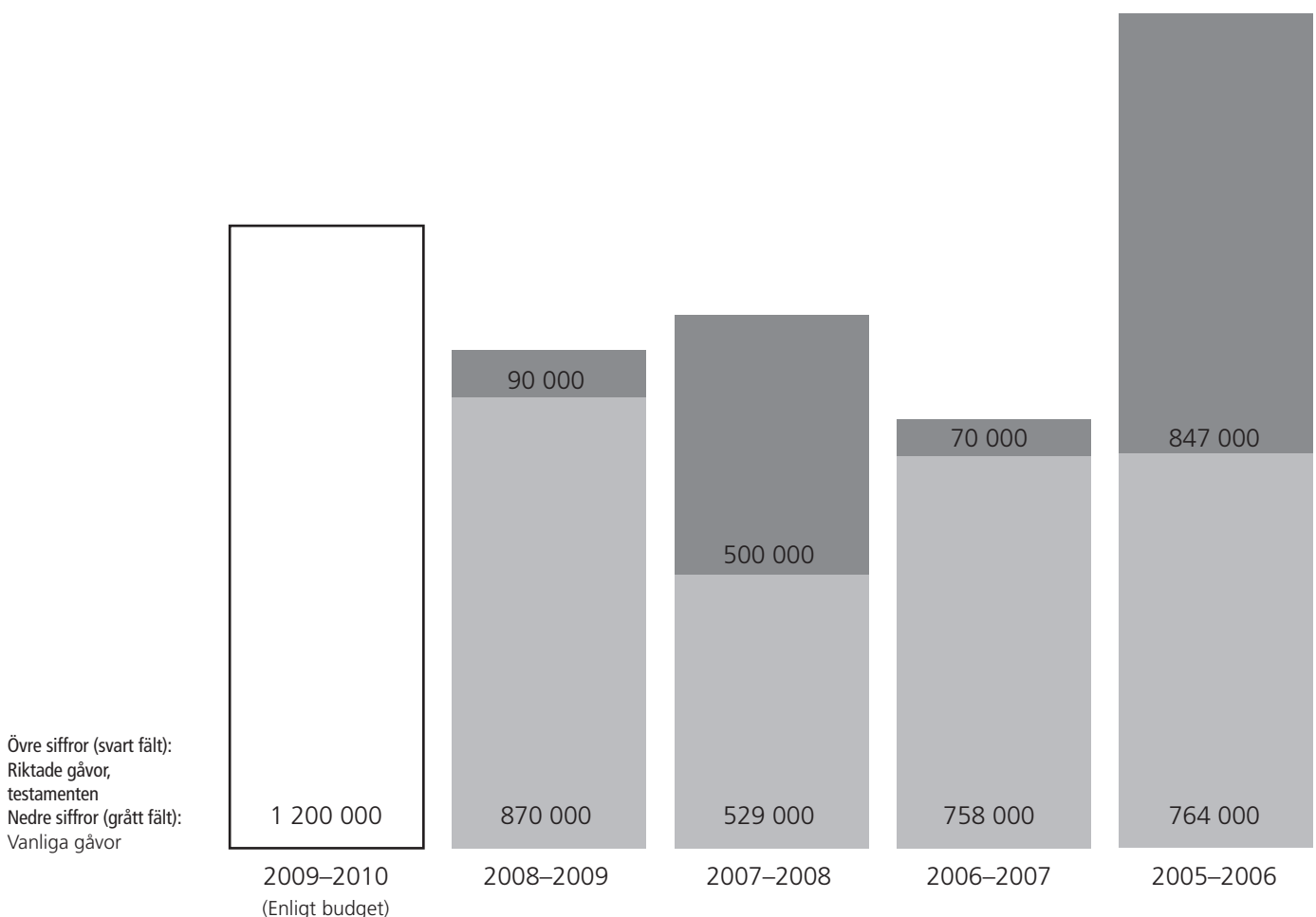
Tidigare under detta årtionde har fakulteten fått in några stora donationer (testamenten o. dyl.), som vi har kunnat fondera för att sprida intäkterna över flera år. Nu börjar dessa pengar att sina, och det innebär att det ”vanliga” gåvogivandet behöver öka ganska kraftigt i fortsättningen för att vår verksamhet ska kunna fortsätta som vanligt.

En gåvovädjan som skickades ut i våras till ett antal av våra regelbundna understödjare gav ett stort gensvar (på en dryg månad kom nästan en kvarts miljon in!).

Vi vädjar om ert fortsatta stöd! I dagens kyrkliga situation behövs FFG mer än någonsin för att rusta goda Ordets förkunnare inför framtiden.

Rune Imberg
forskningschef

P. S. Den gåva som Fakulteten fick från Göteborgs Bibelsällskap i samband med dess nedläggning 2003 förvaltas enligt den överenskommelse som ingicks vid gåvotillfället. Den har förvaltats mycket väl av utbildningsstiftelsens ekonomistyrningsgrupp och med åren stigit i värde. Den kan dock inte användas till *driften* av fakulteten. Däremot används den bl.a. till bokinköp och bibelföreläsningar.

Gästande Prof. Richard Bauckham

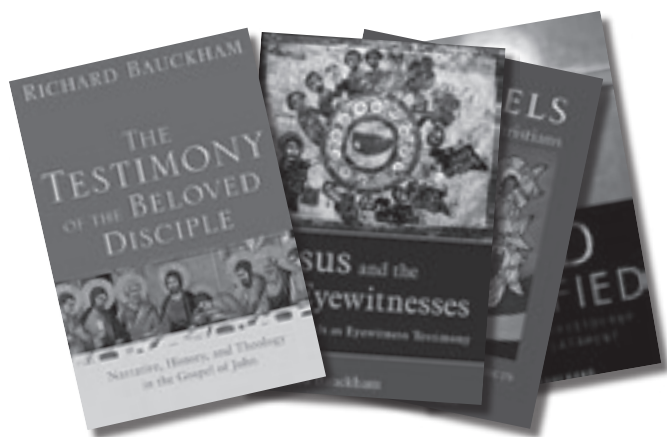
Till de planerade bibeldagarna på FFG i november är exegeten Richard Bauckham inbjuden som föreläsare.

Richard Bauckham är en vår tids främsta NT-exegeter. Han var fram till sin pensionering 2007 professor i Nya Testamentet vid St Andrewsuniversitetet i Skottland.

Bauckham har publicerat en lång rad artiklar och böcker på vitt skilda områden. Han har bl.a. skrivit en kommentar till Judas och 2 Petrusbrevet (i WBC-serien, 1983) och två inflytelserika böcker om Uppenbarelseboken (*The Climax of Prophecy* och *The Theology of the Book of Revelation*, båda 1993). Dessutom har han skrivit om synen på livet efter döden bland judarna på Jesu tid (*The Fate of the Dead*, 1998), om kvinnor i evangelierna (*Gospel Women*, 2002), om Johannevangeliet (*The Testimony of the Beloved Disciple*, 2007) och flera artiklar om Jesu släktingar.

På sistone har han kanske blivit mest känd för att ifrågasätta en rad (tyska) teser som länge dominerat NT-forskningen. I *The Gospels for All Christians* (1997) argumenterar han för att evangelierna var skrivna för alla kristna och inte för en liten grupp omkring evangelieförfattaren. *God Crucified* (1998, ny ed. 2008) ifrågasätter den gamla tesen att Jesus blev tillbedd som Gud först bland hedniska kristna. Bauckhams senaste stora bidrag är *Jesus and the Eyewitnesses* (2006) där han producerar en rad nya argument för att evangelierna är baserade på ögonvittnesskildringar av Jesu liv och verksamhet.

Utöver sina publikationer i Nya Testamentet har han bland annat skrivit en artikel om Luthers korsteologi och ett par böcker om den tyske systematikern Jürgen Moltmanns teologi.

TU3 från avslutningsdagen i juni. Intervju planeras i nästa nummer.

